

in illa equitate angelorum. Sed videte quid dixerim: non erit confessio peccatorum. Non dixi: non erit confessio: erit enim confessio laudis. Semp confiteberis illum deus: te creaturam: illum protectorem: te protectum. In illo quodammodo absconditus eris: sicut dictum est: Abscondes eos in abscondito vul-tus tui. **In atria eius in hymnis confessionum confitemini ei.** In portis confitemini: et in atria cum intraueritis confitemini in hymnis. Hymni laudes sunt. Quando intras te reprehende: cum intraueris illum lauda. Aperite mihi portas iusticie: dicit in alio psalmo: ingrediens in eas confitear domio. Numquid dixit: cum ingressus fuero iam non confitebor: Etiam ingressus confitebitur. Que enim peccata confitebatur dominus noster Iesus christus quando ait: Confiteor tibi pater domine celi et terre: illum laudans confitebatur: non se accusans. **Laudate nomen eius quoniam suavis est dominus.** Nolite putare quia deficitis in laudando. Laudatio vestra quasi maledictio erit. Quantum laudatis: tantum vires acquiritis: et tunc dulcescit que laudat. Laudate nomen eius quoniam suavis est dominus. **In eternum misericordia eius.** Non enim cum te liberauerit desinet esse misericors: et ut protegat semp in eternam vitam misericordia eius est. In eternum ergo misericordia eius. **Et usque in generationem et generatione veritas eius.** Aut omnem generationem accipe quod dictum est in generationem et generationem: aut in duabus generationibus: unam terrenam: alteram celestem. Hic est generatio una que parit mortales: altera que parit eternos. **Veritas eius et hic est et ibi.** Noli putare quia hic non est veritas eius. Si non hic esset veritas eius: non diceret in alio psalmo: Veritas de terra orta est. Nec ipsa veritas diceret. Ecce ego vobiscum sum usque in consummationem seculi.

Explicit Tractatus de ps. XCIX.

Incipit Tractatus de ps. C.

Expositio psalmi.

Psalms iste centesimus quod habet in primo versu: hoc in toto corpe eius querere debemus.

Misericordiam et iudicium cantabo tibi domine. Nemo sibi ad impunitatem blandiam de misericordia dei: quia est iudicium. Et nemo i-

melius commutatus exhorreat iudicium dei: quia precedit misericordia dei. Homines enim quando iudicant aliquando victi misericordia faciunt contra iusticiam: et videtur in eis esse misericordia: et non esse iudicium: aliquando vero rigidum volentes tenere iudicium perdunt misericordiam. Deus autem nec in bonitate misericordie perdit iudicij severitatem: nec in iudicando cum severitate amittit misericordie bonitatem. Ecce si temporibus distinguamus hec duo: misericordiam et iudicium. Forte enim non sine causa ipso ordine posita sunt: ut non diceret iudicium et misericordiam: sed misericordiam et iudicium. Si ergo per tempora distinguamus hec duo: forte inuenimus modo tempus esse misericordie: futurum autem tempus iudicij. Quomodo est primo tempus misericordie? Primo in deo consideranda: ut et tu quantum ipse tibi donavit imiteris patrem. Neque enim arroganter dicimus patrem nostrum nos debere imitari: quando quidem dominus ipse unicus dei filius ad hoc nos hortatur dicens: Estote sicut pater vestri celestis: Cum diceret: Diligite inimicos vestros: orate pro eis qui vos persequuntur: ut sitis inquit filij patris vestri qui in celis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos: et pluit super iustos et iniustos. Ecce misericordia. Quando vides iustos et iniquos eundem solem intueri: eandem lucem capere: eosdem fontes bibere: eadem pluuiam saginari: huiusdem fructibus terre repleri: similiter aerem istum ducere: hinc equaliter bona mundi: noli putare iniustus esse deus qui dat ista equaliter iustis et iniustis: Misericordie tempus est: non duum iudicij. Nisi enim primo deus per misericordiam parceret: non inueniret quis per iudicium coronaret. Est ergo misericordie tempus: quoniam patientia dei ad penitentiam adducit peccatores. Audi apostolum dicentem: utrumque tempus: et distigue et tu. Existimas autem inquit o homo qui iudicas eos qui faciunt ea et eadem agis: quoniam tu effugies iudicium dei? Intendite: videbat enim se. Sed cuius dicit: Non enim uni homini dicit: sed generi humano talia dicebat se committere multa mala quotidie: et tamen vivere nihil mali sibi contingere: et putabat aut dormire deus: aut res humanas non attendere: aut amare facta hominum mala: tollit istam cogitationem de corde: sed bene intelligentibus. Quid ergo ait? Existimas o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facis ea: quoniam tu effugies iudicium

Alia lra non habet nisi

cium dei: **Et** quasi diceret: quare facio tā-
ta mala quotidie: et nihil mali mihi p̄tigat:
secut⁹ ostendit illi tempus misericōdie. **An** di-
uitias benignitatis et pacis et longanimita-
tis eius contemnis: **Et** vere q̄ hoc cōtem-
nebat: sed fecit illū sollicitū: Ignoras inq̄t
qm̄ benignitas dei ad penitentia te addu-
cit: **Ecce** tps misericōdie. **Ne** at̄ h̄ ille sp̄ puta-
ret futurū: quō secutus eū terruit: **Tu** aut̄
iam tempus iudicij audisti: audi tempus
misericōdie. **Propter** misericōdiam et iudiciū can-
tabo tibi domine. **Tu** aut̄ inq̄t fm̄ duriciaz
cordis tui et cor impenitēs: thesaurizas ti-
bi iram in die ire et reuelatōnis iusti iudicij
dei: q̄ reddet unicuiq̄ fm̄ opa sua. **Ecce**
misericōdia et iudiciū cantabo tibi domi-
ne. **Sed** minat⁹ est de iudicio: **Nūq̄d** ideo
iudiciū dei tantūmodo formidandū est: et
nō amandū: **Formidandū** mal⁹ p̄ penā:
amandū bonis p̄ coronā. **Quia** ḡ ter-
ruit malos apostolus i hoc testimonio qd̄
commemorauit: audi vbi spem dat bonis
de iudicio: seipm̄ ponit et dicit et ostendit:
et ipse in se tēpus misericōdie: qz nisi et ipse inue-
niret tempus misericōdie: qualem illum inue-
niret in iudicio: **Blasphemū** p̄secutorē in-
iuriosum. **Sic** enī dicit et cōmendat tēpus
misericōdie in quo mō sumus. **Qui** p̄s sui in-
q̄t blasphem⁹ et p̄secutor et iniuriosus: s̄ mi-
sericōdia consecut⁹ sum. **Sz** forte ipse sol⁹
p̄secutus est misericōdiam: audi quō nos eri-
gat. **Et** in me inq̄t ostēderet christ⁹ **Iesus**
omnem longanimitatē ad informationem
eorū q̄ credituri sunt illi in vitam eternam.
Quid est vt in me ostēderet longanimita-
tem: **Et** vnusquisq̄ p̄ctōr et scelerat⁹ vide-
ret: qz **Paulus** accepit veniā: et nō de se de-
sparet. **Ecce** ostēdit se: erexit et alios. **Ubi:**
In tēpe misericōdie. **Audi** in tpe iudicij qd̄
dicat de bonis: **Iterū** dicēs de se et de alijs
p̄mo misericōdiam cōsecutus est. **Quare:** **Qz**
fuit blasphem⁹ et p̄secutor et iniuriosus: ve-
nit dñs vt donaret **Paulo:** non vt redde-
ret. **Nā** si reddere vellet: qd̄ inueniret qd̄
redderet peccatori: nisi penā et suppliciu: **Noluit**
reddere penā: s̄ donauit gr̄az. **Au-**
di qz ille cui donauit tenet dñm etiā debi-
torez. **Inuenit** eū donatorē tpe misericōdie:
tenet debitore tpe iudicij. **Quō** b̄ dicit: vi-
dete. **Ego** enī iam imoloz dixit: et tps reso-
lutionis mee p̄ximū est. **Bonū** certamen
certaui: cursum cōsummaui: fidem fuaui.
Hoc tpe misericōdie: **Audi** de iudicio: **Be** ce

tero superest mihi corda iusticie: quē reddet
mihi dñs in illa die iust⁹ iudex. **Nō** dixit
donat: sed reddet. **Qñ** donabat misericors
erat: qñ reddet: iudex erit: quia misericōdiaz et
iudiciū cantabo tibi dñe. **Sz** donando de-
licta fecit se debitorez corone: ibi misericōdiaz
consecut⁹ sum. **Misericors** ḡ dñs p̄mo: hic
aut̄ reddet mihi coronam iusticie. **Uñ** red-
det: **Quia** iustus iudex est. **Quare** iustus
iudex: **Quia** bonū certamen certaui: cur-
sum cōsummaui: fidez fuaui. **Ideo** iustus
nō potest nisi coronare ista: inueit enī ista
q̄ coronaret. **Antea** vō quid inuenerat q̄
p̄s fuit blasphemus et p̄secutor: **Ista** do-
nauit: illa coronauit. **Bonaui** bec tēpe
misericōdie: coronauit illa tēpe iudicij: quia
misericōdiam et iudiciū cantabo tibi dñe. **Sed**
nūq̄d solus **Paulus** b̄ meruit: **Hoc** enī
dixeram quomō in illo testimonio terruit:
sic i isto erexit. **Cū** dixisset: **Reddet** mihi i
illo die iustus iudex: non solū mihi inquit:
s̄ omnibus qui diligūt manifestationē et re-
gnum eius. **Ergo** fratres qñ habemus tē-
pus misericōdie: nō nobis blādiamur: nō nos
dimittamus: nō dicamus: semp̄ p̄cit deus.
Ecce feci heri: et pep̄cit deus: facio et ho-
die: et parit deus: faciam et cras: qz parit
deus: **Attēdis** ad misericōdiaz: et nō times iu-
diciū. **Si** vis cantare misericōdiam et iudiciū:
intellige: qz ideo parit vt corrigaris: non
vt in malignitate p̄maneat: **Noli** tibi the-
saurizare iram in die ire et reuelatōis iusti
iudicij dei: quia temp⁹ misericōdie in alio psal-
mo dicit: **P̄ctōri** autez dicit deus: **Et** qd̄
tu enarras iustificationes meas: et assumis
testamentū meū p̄ os tuum: **Tu** vō odisti
disciplinā meaz: et abiecisti s̄mones meos
post te. **Si** videbas furē: currebas cū eo:
et cum mechis portionem tuam ponebas.
Sedens aduersus fratrem tuū detrahebas:
et aduersus filiū matris tue ponebas scan-
dalum: **Hec** fecisti et tacui. **Vide** tps mi-
sericōdie. **Quid** est tacui: **Nūq̄d** nō corri-
pui: **Sz** si iudicaui. **Quō** enī tacet q̄ quo-
tidie clamat in scripturis: in euāgelio: in p̄-
dicatoribus suis: **Tacui** a supplicio: nō a
v̄bo. **Hec** fecisti et tacui. **Et** qz tacuit deus:
id est nō vindicauit: quid sibi dixit i corde
suo peccator: **Audi.** **Susp̄catus** es inq̄t
iniquitatē q̄ ero tibi filis: id est paruz ē qz tu
talis eras: et me talem putabas. **Et** cū ostē-
disz illi tps misericōdie: terruit de tpe iudicij.
Arguā te et statuaz te ante faciē tuā. **Tu** te

ponis post te: ego te ponam ante te. Omnis enim q̄ non vult videre pctā sua: post dorsum se ponit: et alior̄ peccata acute attendit: nō p̄ diligentia: s̄ p̄ inuidentiā: non volēs sanare s̄ accusare: se aut̄ obliuiscit. **Uñ** talibus dñs dicit: **Stipulam in oculo fratris tui vides: et trahē in oculo tuo non p̄sideras: Quia ḡ misericōdia et iudiciū cātaf nobis: et nos facientes misericōdiaz securi expectem⁹ iudiciū: et sumus in corpe ipsius: et nos cantem⁹ eā.** Cantat enī hoc christus: id est si solū caput cantat: a dño ē canticū hoc: ad nos nō p̄tinet. **Si** aut̄ totus christ⁹ id ē caput et corpus ei⁹: esto in mēbris ei⁹: adhere illi p̄ fidem et p̄ spem et p̄ caritatem: et in illo canta: in illo exulta: q̄ et ip̄e in te laborat: in te sitit: in te esurit et tribulat. **Ille** i te adhuc morit: et tu in illo iaz resurrexisti. **Nā** si in te nō moreret: nollet in te sibi p̄ci a p̄secutore cum diceret: **Saule Saule qd̄ me p̄sequeris: Ergo** f̄res mei christus cantat. **Sed** quō nostis: **Christū** assidue commendauim⁹ vobis: et scio q̄ rudia vob̄ nō sunt: **Bñs** christus v̄bū est dei p̄ qd̄ facta sunt oīa. **Hoc** v̄bum vt redimeret nos: caro factū est: et habitauit in nobis. **Fact⁹** est hō de⁹ sup̄ oīa filius dei equal̄ patri. **Ad** h̄ factus est vt deus hō mediator esset int̄ homines et deū: et recōciliaret lōge positos: et piungeret sepatos: et reuocaret alienatos: et reduceret pegrinos: ad h̄ fact⁹ ē hō. **Factus** est ḡ caput ecclie: habet corp⁹ et mēbra. **Quere** mēbra ipsius: mō gemūt p̄ vniuersum orbē terraz: tūc letabunt in sine in corona iusticie: de qua dicit **Paulus**: quā reddet mihi dñs in illo die iustus iudex. **Et** modo ḡ cantem⁹ in spe: oēs in vñū collecti. **Christū** enī induti christus sum⁹ cuz capite n̄ro: q̄ vtiq̄ **Abrae** semen sumus: **Apl̄s** hoc dicit. **Quia** dixi christus sum⁹: **Apl̄s** ait ergo: **Abrae** semen estis s̄m̄ p̄missionē heredes: **Abrae** semen estis. **Uñ** deamus si semē **Abrae** est christus: **In** semine tuo bñdicent̄ oēs gentes. **Nō** dixit i semibus tanq̄ in mltis: s̄ tanq̄ in vno: et semini tuo qd̄ est christus. **Et** nobis dicit: ḡ semen **Abrae** estis. **Manifestū** q̄ ad christum p̄tinemus: et q̄ mēbra ei⁹ et corp⁹ eius sumus: cū capite nostro vnus hō sumus. **Cantemus** ḡ misericōdiam et iudiciū cantabo tibi dñe. **Psallam et intelligam i via immaculata qñ venies ad me.** **Nisi** in via immaculata: nō potes psallere nec i telligere. **Si** vis intelligere in via immacu-

lata: psalle: id est opare in hilaritate deo tuo. **Que** est via immaculata: **Audi** sequentia. **Deambulabā in innocentia cordis mei: in medio domus mee.** **Hec** via immaculata ab innocentia cepit: i ip̄a etiā puenit. **Quid** queris multa v̄ba: **Innocens** esto: et p̄fecisti iusticiā. **Sed** qd̄ est esse innocentē: **Quobus** enī modis nocet hō q̄stum in ip̄o est: aut faciendo miserum: aut deserendo miserū: quia tu nō vis ab illo fieri miser: et nō vis deseri ab alio si miser fueris. **Quis** est qui facit miseros: **Qui** infert violentias vt infidias: **Rapit** res alienas: opprimit paupes: furat coniugia aliena sollicitat: calūniosus est: vult in ferre homibus qd̄ doleāt studio maliuolētie. **Quis** est q̄ deserit miseros: **Qui** videt inopem aliquo auxilio egentē: et cum habeat quomō p̄stet: cōtemnit: despicit: alienat cor suum. **Q̄** si iam omnino talis esset: vt non opus haberet aliqua misericōdia: superbus esset si desereret miserum. **Adhuc** i tribulatione carnis constitutus est: nesciens quid sibi possit cras accidere: et despicit lacrymas miserorū: non est innocens. **Sz** quis est innocens: **Qui** cum alijs nō nocet: nec sibi nocet. **Qui** enim et sibi nocet: non est innocens. **Ait** aliquis: **Ecce** non tuli alicui: nec pressi aliquem de re mea: de iusto labore meo bene mihi faciam. **Conuiuum**: apparatus habere volo: erogare volo quantum me delectat. **Bibere** cum quibus volo: quantum me delectat. **Cui** aliquid tuli: **Quem** pressi: **Quis** de me questus est: **Innocens** videt: sed seipm̄ corrumpit: si templum dei in se euertit. **Quid** expectas vt in alio faciat misericōdiā: et parcat miser: **Qui** in seipsum crudelis est: esse i alio misericors pōt: **Lota** ergo iusticia ad vñū verbum innocentie redigit: **Qui** autē diliget iniquitatem: odit animā suā. **Quando** amabat iniquitatē: putabat q̄ alijs nocebat. **Sed** vide si alijs nocebat: **Qui** diligit iniquitatem: odit animā suā. **Sibi** ergo prius nocet q̄ vult alijs nocere: nec deambulat q̄ non est vbi angustias nō patitur arta oīs malicia: sola innocentia lata ē. **Ubi** deambulabat: **Deambulabā** i innocentia cordis mei in medio dom⁹ mee. **De** dñi dom⁹ sue: aut ipsā ecclsiā dicit. **Christus** enī deambulabat: aut cor suū: dom⁹ enim nostra interior: cor nostrum est: vt h̄ exposuerit quod superius dixit: **In** innocentia cordis mei. **Que** est innocentia cor

Alia lra
i Perambulabā

dis sui: **M**edium domus sue. **H**anc do-
 muz quisq; hz malā: pellitur ab illa foris.
 Quisq; enī in corde premū mala p̄scia: q̄
 modo q̄sq; ab stillicidio exit de domo sua:
 aut a fumo nō ibi se patitur habitare: sic q̄
 non habet quietum cor: habitare in corde
 suo libenter nō potest. **T**ales foras exeūt
 a seip̄s animi intentiōe: et de his que foris
 sunt circa corpus delectant: quietez in nu-
 gis: in spectaculis: in luxurijs: in omnibus
 malis querunt. **Q**uare foris voluerūt sibi
 bene esse: **Q**uia nō est illis intus bñ: vnde
 gaudeāt in cōscientia sua. **I**deo dñs cum
 sanasset paliticū ait: **T**olle grabatū tuū:
 et vade in domū tuam. **F**aciat illud anima
 que q̄si palisi dissoluta ē: in membris bone
 opationis constringat vt bñ opef. **T**ollat
 grabatū suū: regat cor suū: iam eat in do-
 mum suā: intret in conscientiā suā: iam la-
 taz inueniet vbi deambulet: et psallat: et in-
 telligat. **N**on proponebam ante
 oculos meos rem malā. **Q**uid ē: nō
 p̄ponebā añ oculos meos rē malā. **N**ō dili-
 gebā. **S**olz enī dici quod nostis de hoīe q̄
 ab aliquo diligit: ante oculos illū habet: et
 ille qui contemnit sic solet q̄ri: non me ha-
 bet ante oculos. **Q**uid ergo est ante ocu-
 los habere: **D**iligere. **Q**uid est non dilige-
 re: **N**ō ibi corde habitare. **D**ixit ḡ nō p̄-
 ponebam ante oculos meos rem malā: nō
 diligebam rem malā. **E**t exponit ip̄am rez
 malā. **F**aciētes p̄uarcationes i odio
 habui. **I**ntendite fratres mei. **S**i deam-
 bulatis cum christo in medio domi⁹ eius:
 id est si vel in corde vestro bñ requiescatis:
 vel in ip̄a ecclia bonum iter carpitis in via
 immaculata: nō eos tñ qui foris sunt de-
 betis odisse p̄uarcatores: sed et quoscūq;
 intus inueneritis. **Q**ui sunt p̄uarcatores?
Qui oderūt legem dei: qui audiūt illam: et
 nō faciūt: p̄uarcatores dicunt. **F**acientes
 p̄uarcationē odio habet: repelle illos a te.
Sed odire debes p̄uarcatores: nō hoīes.
Unus hō p̄uarcator: videte qz duo noīa
 habz: homo et p̄uarcator. **H**oīem deus fe-
 cit: p̄uarcatorem ip̄e hō fecit. **A**ma in illo
 qd̄ deus fecit: p̄sequere in illo qd̄ ip̄e sibi fe-
 cit. **L**ū enī p̄secut⁹ fueris p̄uarcatōrē ei⁹:
 occidis qd̄ hō fecit: et liberat qd̄ deus fec.
Faciētes p̄uarcationē odio habui. **N**ō
 adhesit mihi cor prauus. **Q**d̄ est cor
 prauū: **C**or tuū. **Q**d̄ est cor tuū: **C**or non
 rectū. **Q**d̄ est cor non rectū: **U**nde quod ē
 cor rectum: et ibi inuenis qd̄ est cor non re-

Alia lra.
 timulam

Alia lra
 todium

ctum. **R**ectū cor dicis hoīs: q̄ omia q̄ vult
 deus ip̄e vult. **I**ntēdite. **O**rat aliq; vt ne
 scio qd̄ nō eueniat: orat et nō p̄hibet: pe-
 tat q̄tum p̄t: sed cōtra volūtate ip̄i eue-
 nit aliqd̄: subiūgat se volūtati dei: non resi-
 stat volūtati magne: qz ip̄e dñs sic illud ex-
 ponit: ostendēs infirmitatem nostraz in se
 qñ passurus erat ait: **T**ristis est anima mea
 vsq; ad mortē. **N**ō enim vere ille timebat
 mortē: qui in p̄tate habebat ponendi aiāz
 suā: et in p̄tate habebat iterū sumēdi eam.
Et **P**aulus apostolus miles ip̄ius: seruu⁹
 ip̄i clamat: **B**onū certamen certauī: cur-
 sum consummaui: fidem suauī: de cetero re-
 posita est mihi corona iusticie: quā reddet
 mihi dñs in illo die iustus iudex. **E**xultat
 qz moritur⁹ est: et dñs eius et impator eius
 tristis est qz moriturus est. **E**rgo melior ser-
 uus q̄ dñs: **E**t vbi est qd̄ ait ip̄e domin⁹:
Sufficit seruo: vt sit sicut dñs eius: sufficit
 discipulo: vt sit sicut mgr̄ eius: **E**cce forti-
 or est **P**aulus ventura morte: et dñs tristis
 est. **O**ptabam inq̄t dissolui: et esse cuz chri-
 sto. **B**audet qz dissoluit: vt sit cuz christo:
 et ip̄e christus tristis est cum quo iste futuz
 se esse letat. **S**ed quid erat illa vox: nisi so-
 nus infirmitatis nostre: **M**ulti adhuc ifir-
 mi cōtristantur futura morte: s̄ habeant re-
 ctum eoz: vitent mortē q̄tum possunt: sed
 si nō possūt: dicāt qz ip̄e dñs: nō p̄pter se:
 s̄ p̄pter nos dixit. **Q**uid enī dixit: **P**af si
 fieri p̄t trāseat a me calix iste. **E**cce habes
 volūtatem humanā exp̄ssam. **U**nde iāz re-
 ctuz cor: **U**erū nō qd̄ ego volo: s̄ quod tu
 vis paf. **S**i ḡ cor rectū sequit̄ deū: prauuz
 cor resistit deo. **A**liqd̄ illi contingat aduer-
 sum: clamat: de⁹ quid tibi feci: **Q**uid com-
 misi: **Q**uid peccaui: **S**e iustū vult videri:
 deū iniustū. **Q**uid tā prauū: **P**raui⁹ est:
 qz tortus est: et tortā regulā putat. **C**orrige
 te: et inuenies rectuz a quo te deprauasti.
Ille iust⁹: tu iniust⁹: et ideo p̄uersus es: qz
 hoīem iustū dicis: et deū iniustū: **Q**uez ho-
 minē iustū dixi: **L**eipm: **Q**ñ enī dicis: qd̄
 tibi feci: iustū te putas. **S**z respondeat tibi
 de⁹: verū dicis mihi: nihil fecisti: omia enī
 tibi fecisti. **S**i enī mihi aliquid fecisses: bo-
 num fecisses. **Q**uicqd̄ enim bene fit: mihi
 fit: quia ex p̄cepto meo fit. **Q**uicqd̄ autem
 mali fit: tibi fit: non mihi fit: quia non fecit
 malus aliquid nisi sibi: quia hoc non ego
 iubeo. **T**ales quando videritis fratres
 corripite: arguite: corrigite. **E**t si non po-
 testis corripere aut corrigere: nolite cōsen-

Alia fra
t declinantem
a me malignus

tire: vt possitis dicere: Non adhesit mihi
cor prauum. **Cū declinaret a me ma-
lignus nō cognoscebam.** Quid est
non cognoscebam: Nō approbaba: non lau-
dabaz: nō mihi placebat. Cognoscere enī
inuenimus i scripturis aliquā dici p eo qd
est placere nobis. Quid enī latet deus fra-
tres: Nūquid nouit iustos: et non nouit in-
iustos: Quid cogitas qd ille nesciat: Non
dico qd facis: sed qd cogitas quod ille ne-
sciat: Non dico qd cogitas: sed qd cogita-
turus es qd nō ille ante viderit: Omnia ḡ
nouit deus: et tamen in fine: id est in iudi-
cio post misericordiā de quibusdā dicit: In
illa die multi venturi sunt et dicent: domine
dñe in noīe tuo demonia eiecimus: in no-
mine tuo vtutes multas fecimus: in nomi-
ne tuo manducauimus et bibimus. **Et di-
cam illis: Discedite a me operarij iniquitatē:**
nō noui vos. Ille nō nouit aliquem: Sed
qd ē: nō noui vos: In regula mea nō vos
agnosco. Noui enī regulam iusticie mee:
nō illi cōgruitis: declinastis ab illa: distor-
ti estis. Ideo et hic dixit: non cognoscebam.
Quid est: nō cognoscebam: Nūquid for-
te quia malignus qm̄ obuiam sit iusto in vi-
co angusto dicit sibi qd est scripturaz in sapi-
entia Salomonis: **Gravis est nobis etiaz
ad videndū: et mutat viam ne videat quez
nō vult: Sed q̄s multi sunt maligni q̄s vi-
demus: et qui nos vident: et nō: solum non
a nobis declināt: sed currunt ad nos: et ali-
quādo iniquitates suas p nos impleri cupi-
unt. Plerūq̄ nobis contingit. Quomō ḡ
declinant: Declinat a te qui dissimilis ē ti-
bi. Quid est declinat a te: Non te sequit̄.
Quid est: nō te sequitur: Non te imitatur.
Ergo cum declinaret a me malignus: id ē
cum mihi dissimilis esset malignus: et vias
meas nollet imitari: nollet sic viuere mali-
gnus quomō me illi pposui: ad imitationēz
nō cognoscebam. Quid est non cognosce-
bam: Non quia nesciebam: sed qz non ap-
probabam. **Detrahentem primo
suo occulte: hunc psequēbar.** Ecce
psecutor bonus: nō hominis: sed peccati.
**Supbo oculo et insatiabili cor-
de: huic non conuescebar.** Quid ē
nō conuescebar: Non cum illo manduca-
bam. Attendat caritas vestra: qz mirum
aliquid audituri estis. Si nō conuescebat
cum illo: nō manducabat. Uesci enim mā-
ducare est. Cur ḡ p̄mū ipm̄ dñm inuenim⁹
manducasse cum supbis: et nō cum publi-**

canis illis et peccatoribus: Nam ipi humi-
les erant: cognoscebāt em̄ languorē suuz:
et medicū requirebant. Cum ipis superbis
phariseis inuenimus illū māducasse. Nā
superbus qdaz inuitauerat illū: ipse est cui
displicuit: qz mulier peccatrix que erat i ci-
uitate famosa: accessit ad pedes dñi: et ait i
corde suo: Hic si esset p̄pha sciret q̄ mlr̄ illi
accessit ad pedes. Quia tal erat mundicia
phariseorū: vt nemo eos iniquus tāgeret:
si quis eos immūdos vel modice tetigisset:
exhorrebant: ne quasi immūdos eos face-
ret tactus immūdos. At vbi peccatrix illa
que erat i ciuitate famosa accessit flere ad
pedes domini: ille cū videret eam dixit in
corde suo: Hic si esset p̄beta sciret q̄ mu-
lier illi accessit ad pedes. Unde sciebat qz
christus nesciuit: nisi inde suspicatus est euz
nescisse: quia nō eam repulit: Quia si ipse
esset repelleret a se. B̄tis autem non solum
mulierem illā peccatricē nouerat: sed et il-
lius supbi vulnera medic⁹ insanabilia vi-
debat. Ait em̄ cum audisset cogitantez: vt
ostenderet illū superbū: Symō habeo ali-
quid tibi dicere: Duo debitores erant cui-
dam feneratori: vnus ei debebat quiqua-
ginta denarios: alius quingentos. Cū nō
haberent vnde redderēt: dimisit ambob⁹.
Quis eum plus dilexit: Et ille cōtra se di-
xit sententiā: extorquente sibi cōfessione ve-
ritatis. Credo domine quia cui plus dona-
uit. Et cōuersus ad mulierem dixit Symo-
ni. Vides istam mulierē: Intraui i domū
tuam: aquam mihi ad pedes non dedisti:
ista autē lachrymis rigauit pedes meos: et
cetera que nostis. Non opus est in alijs p
pter que ad testimoniū adhibuimus diu-
tius immorari. Iste pharise⁹ superb⁹ erat:
conuescebat euz illo deus. Quid est ergo
quod ait: Superbo oculo et insatiabili cor-
de huic non conuescebar: Quid est: non
conuescebar: Non cum illo manducabā.
Quomodo nobis proponit hec: quando
ipse non fecit: Ad imitationēz suā nos hor-
tatur. Videmus eum cōuiuatum esse cum
supbis: quomō nos p̄hibet ne cōuiuemur
cum eis: Nos quidem fratres p̄pter corre-
ptionem aliquā: tenemus nos etiam a fra-
tribus nostris: et nō cum eis cōuiuamur vt
corrigantur. Cum extraneis potius conui-
uamur cū paganis q̄s euz his qui nobiscū
erāt: si viderim⁹ eos male viuere vt erube-
scant et corrigant: sicut dicit apostolus. Si
q̄s non obaudit v̄bo nostro p̄ eplam: huic

Alia fra
t secreto

Alia fra
t non ede-
bam

notate: et nolite commisceri cum eo: et non ut inimicum existimetis: sed corripite ut fratrem. Facimus hunc plerumque propter medicinam: et tamen cum extraneis multis et cum impijs sepe vescimur. Quid est hoc quod ait: Supbo oculo et insatiabili corde: huic non pascabar. Habet epulas suas corpium: hinc epulas suas cor superbum. Nam propter cibos ipsos cordis superbi: ideo dicit: insatiabili corde. Cor superbum vni pascit: Si superbus est: inuidus est: aliter non potest. Supbia invidentie est: non potest nisi generare hanc: et cui illa se esse. Vis quod superbus inuidus est: et si inuidus est: malis alienis pascit. Unde dicit apostolus: Si mordetis et comeditis inuicem: videte ne ab inuicem consumamini. Videtis quod comedentes: nolite his conuesci: fugite male conuiuium. Neque enim se satiant gaudentes de malis alienis: quia insatiabili corde sunt. Caue ne capiaris in epula eorum laqueo diaboli. Cibis talibus pascabant iudei qui crucifixerunt dominum: Sed quia pascabant tantum de pena domini: Nam et nos de cruce domini pascimur: quia corpus ipsius manducamus. Bucebant enim cum videret eum pendente in cruce insultantes: quia insatiabiles corde erant. Bucebant ergo: Si filius dei est descendat de cruce: alios saluauit: se saluare non potest. Pascabant cibo crudelitatis sue: et ille pascebat cibo misericordie sue. Pascebat inquit ignosce illi: quia nesciunt quod faciunt. Illi ergo habebant alias epulas: ille alias. Sed quod dicitur sit de mensa superborum: audite. Fiat mensa eorum coram ipsis in muscipula: et in retributione et in scandalum. Pesti sunt: capti sunt. Quomodo enim aues ad muscipula: aut pisces ad hamum si pascunt: sed capiunt: sic et ipsi. Hinc ergo impij epulas suas: hinc pijs epulas suas. Audi epulas piorum. Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabunt. Si ergo pius pasceatur cibo iusticie: et impius superbie: non mirum si insatiabilis corde pascit cibo iniquitatis. Noli pasce cibo iniquitatis: et non tibi conuescit superbus oculo et insatiabilis corde. Et vni tu pascebaris: Et quod te delectabat: vbi ille tibi non conuescebat. **Oculi mei ad fideles terre: inquit: ut considerent hi mecum.** Dominus dicit: Oculi mei super fideles terre: ut considerent hi mecum: id est ut mecum sederent. Quomodo sederent: Se debitis super duodecim thronos: iudicantes duodecim tribus israel. Iudicant fideles fratres: de quibus dicit: Nescitis quia angelos iudicabimus: Oculi mei super fideles terre: ut considerent hi mecum.

Alia lra
fideant
f non habet

Ambulans in via immaculata: hinc mihi ministrabat. Mihi ait: non sibi. Multi enim ministrant euangelium: sed non sibi ministrant: quia sua querunt: non quod Iesu christi. Quid est christo ministrare: Ea que christi sunt querere. Eodem quoniam mali annunciant euangelium: alij fruuntur: illi puniuntur. Dicitur enim: Que dicunt facite: que autem faciunt: facere nolite. Non timeas ergo quoniam a malis audis euangelium. Ne illi qui sibi ministrat: id est qui sua ibi querit: tu christi accipe. **Ambulans in via immaculata: hinc mihi ministrabat.** Non habitauit in medio domus mee facies superbia. Reuertere ad domum illam: id est ad cor. Non habitabat in corde meo facies superbia. Nullus talis habitabat in corde meo: resiliat enim inde. Penio habitabat in corde meo: nisi mitis et quietus: superbus non illic habitabat. Non enim habitabat in corde iusti iniustus. Sit a te iustus remotus: nescio quot milibus et mansionibus: simul habitatis: si vnum cor habetis. Non habitauit in medio domus mee facies superbia. **Loquens iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum.** Hec est via immaculata: vbi intelligimus quando ad nos veniat dominus. **In matutinis interficiebam omnes peccatores terre.** Hoc obscurum est: dignamini aduerte re. Jam finis psalmi est. In matutinis interficiebam omnes peccatores terre. **Quare: Ut disperdas de ciuitate domini omnes operantes iniquitates.** Sunt ergo in ciuitate domini operantes iniquitatem: et quasi parca eis modo. **Quare: Quia misericordie tempus est: sed veniet et iudicij: quia sic cepit psalmus.** Misericordiam et iudicium cantabo tibi domine. Nam enumerauit superius: quia illi non adheserunt nisi boni. Malis non adhesit: nec delectabatur epula iniquitatis eorum qui sibi ministrabant non domino: id est sua querebant. Et quasi diceretur illi: et ut quid tales in ciuitate tua tanto tempore tolerasti: Tempus misericordie est. Quid est tempus misericordie: Adhuc nondum reuelatum est iudicium. Nox est: apparebit dies: apparebit iudicium. Audi apostolus. Itaque nolite ante tempus quiescere iudicare. Quid est ante tempus: Ante diem. Audi quia ante dies dixerit: Donec veniat dominus: qui et illuminet abscondita tenebrarum: et manifestet cogitationes cordis: et tunc laus erit vnicuique a deo. Nam modo quod diu non

Alia lra
f qui facit

Alia lra
f qui loquitur

Alia lra
f vt disperdet

vides cor meū: et non video cor tuū nox ē. Nescio qđ ab hoīe petisti nō accepisti: cōtemni te putas: et forte nō contemneri. Cor enī nō vides: et cito blasphemās: in nocte danda est tibi venia erranti. Diligit te hō nescio qđs: et putas qđ odit te: aut odit te: et putas qđ diligit te. S; qđlibz sit nox ē: noli timere: psume in christo: in illo habeto diem. Non est qđ mali de illo sentias: qđ securi sumus: et certi sumus: qđ falli nō potest: amat nos: de nobis aut inuicē nondū certi sumus. Deus enī nouit dilectionē nrām inuicē. Nos aut si diligimus nos inuicē: qđs videt qua dispensatiōe a nob fiant ista? Quare nemo videt cor? Quia nox ē. In ista nocte in qua temptatiōes abūdant: qđsi de ipa nocte dixit psalmus: Posuisti tenebras: et facta est nox: in ea ptransibunt oēs bestie silue. Catuli leonū rugientes vt rapiant: vt querant a deo escam sibi. In nocte querūt escam catuli leonum. Qui sunt catuli leonū? Principū et ptātū aerū huius demones et angeli diaboli. Quō sibi querunt escam: Quā temptant. Sed qđ nō accedunt: nisi eis deus dederit ptātem: ideo dictum ē: Querentes a deo escā sibi. Petiit Job temptandū. Quales escā: Opulētam: pinguem: iustū dei: cui ipse deus testimoniū phibuit et ait: homo sine qrela verus dei cultor fuit. Petiuit illū temptandus: qđrens a deo escā sibi: et accepit tēptandus: s; nō opprimendū: purgandū vō nō euertendum: aut forte nec purgandū: s; pbandū. Tamē et qui temptant aliqñ tradūt occulto merito suo in manū temptatoris: qđ traditi sunt forte in pcupias suas. Nam diabolus nulli nocet: nisi acceperit potestatem a deo. Sed qñ? In nocte. Quid est in nocte? In isto tpe. Cū aut transierit nox: et venerit dies: mittunt mali cum illo in ignem eternū: iusti vō in vitam eternā. Nullus illicerit temptator: qđ nō sunt illic catuli leonum: qđ transacta est nox. Jō dñs discipulis suis ait: Hac nocte postulauit sathanas vexare vos sicut triticū: et ego rogauī p te Petre ne deficiat fides tua. Quid ē vera re sic triticū? Quō ab hoīe triticū nō māducatur: nisi pmo attritū vt panem faciat: sic neminē manducat diabolus: nisi pmo per tribulationē euertent: cōterit vt māducet. Tu aut qđ tribularis: si maneat granum: nō psturberis: nihil tibi cōtingit. Quō boues triturant: Nūqđ in solū triticū intrāt? Simul mittunt cū tribula in area. S; nū-

qđ timēdus est tritico: Absit: Nō cōcidit: nisi palea a tritico spoliēt: superfluit et veniet ventilatio: et inueniet puram massam. Quē inuenit: granū mittit in horreū suū: et aceruū palee cōburet igni inextinguibili. Vñ dixit h: Quia diem in spe habemus: Dies nobis in christo debet esse: nam qđ diu inf temptatiōes sumus: nox ē. In ista nocte parcat de peccatorib: vt non illos tollat. Flagellat illos temptatiōib: vt corrigant: tolerat illos in ciuitate sua. Putamus sp tolerabit: Si sp misericors est: nō est iudiciū. Si aut misericōdiam et iudiciū cantabo tibi dñe: mō parcat: tūc iudicabit. Sed qñ iudicabit: Cum trāsierit nox. Jō dixit: In matutinis interficiebā oēs peccatores terre. Quid ē: in matutinis? Luz iam dies venerit: nocte transacta. In matutinis interficiebam oēs pctōres terre. Quare eis parcat vsq ad matutinū? Quia nox erat. Quid est: nox erat? Quia tps erat parcendi. Parcebat qđ corda hoīm essent occulta. Vides aliquē male viuere: toleras illū: nescis enī qual erit: qđ nox est. Vtrū qđ hodie male viuit: cras bñ viuat: et vtrū qđ hodie bñ viuit: cras malus sit. Nox est enī: et omēs tolerat deus: qđ longanimus ē. Tolerat vt cōuertant ad illū peccatores: Sed qđ nō se correxerint in isto tpe misericōdie: interficient. Et quare interficient? Ut dispergāt de ciuitate dñi: de societate hērēz: de societate sanctorū: de societate eccle. Qñ autez interficient? In matutinis. Quid ē: in matutinis? Cum nox transacta fuerit. Quare mō parcat? Quia tpus misericōdie est. Quare sp nō parcat? Quia misericōdia et iudiciū cantabo tibi dñe. Fratres nemo sibi blādiat: Interficiēt oēs opantes iniquitatez. Interficiet eos christus in matutinis: et dispdet eos de ciuitate sua. Sed mō cū tps misericōdie est: audiāt eum. Ubique clamat p legem: p pphetas: p psalmos: p eplās: p euāgelia. Quidete qđ nō tacet: qđ parcat: qđ erogat misericōdiam: sed caute: quia vēturus est iudicium.

Biui Aurelij Augustini Hipponensis epi: de centesimo et vltimo secunde Quinquagene psalmo Tractat' felicif explicat.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.